

Am ars în versul de iubire

Cârdei V. Mariana

Când soarele răsare
în zorii dimineții
și oamenii se avântă
în iureșul vieții,
al meu suflet pribeag
a și intrat în noapte
și-i bântuit sărmanul
de-a demonilor șoapte.

Viața mea, sărmăna,
e trista resemnare,
onoare și mândrie
călcate-s în picioare,
un suflet ce se stinge
acum în voia sorții
lăsându-se ofrandă
pe altarul sacru al morții.

Un foc de artificii
și sunt în altă lume,
dar și aici, iubite
doar ție îți voi spune;
așa mi-a fost dat mie,
de tine să n-am parte,
dar te-oi purta în suflet
chiar și-n eterna noapte.